

BIYOTZ ERITUBA

Askok diyote «kantetan beti
 Amore kontu naizela»,
 Nik esaten det, arriturican
 Beti orrela daudela;
 ¡Zer egin biat baldin zerubak
 Doaitu banau onela!
 ¿Ez dute ikusten usaya mendak
 Bere jatorrez dubela?
 Nere biyotzak amoriyua
 Mendak usaya bezela.

Triste bizi naiz eta
 Illko banitz obe,
 Badauzkat biyotzian
 Senbat atzekabe;
 Dama bat mitzatzen det
 Bañan.. aren jabe,
 Zekulan isateko
 Esperantza gabe.

Nere biyotz gasua
 Penatuba dago,
 Eziñ egon liteke
 ¡Ai! penatubago;
 Pasatzen ditutala
 Azpaldiyan nago,
 Egunak triste eta
 Gabak tristiago.

Amorez erituba
Senbait denbora ontan,
Gaurik ez det pasatsen
Soseguzko lotan;
Penaren kargarekiñ
Urtuta, ¡frankotan,
Kanpora irteten zait
Biyotza malkotan!

Ausen da miña laister
Ill biar naubena,
Kupitutzen ez bada
Senda lezakena;
¡Aiñ arkitutzen zaizkit
Sartubak barrena,
Animan tristura ta
Biyotzian pena!

Biyotza eziñ jaso det,
¡Au kargabarrenak!
Iya gastatu zaizkit
Indarrik geyenak;
Ez luke sinistuko
Progatu ez dubenak,
Senbat pisatzen duben
Egiyazko penak.

Anima tristurakiñ
Aiñ dakat negarti,
Nun egiñ aldezaken
Arriya bi parti;
Maitazunak ematen
¡Belauniko beti!
Biyotzian daukatan
Imajiña bati.

Zeiñ ote dan eziñik
Kontura erori,
Kutiziya jayoko
Zayote askori;

Nik ordian ez diyot
Esango iñori,
Berak badaki eta
naikoa del ori.

Nik maite detana da
Gutziz dama fiña,
Biyotz onekua ta
Ondo itz egiña;
Bentaja guztiyakiñ
Zerubak egiña,
Munduba pasatzeko
Lagun atzegiña.

¿Zertako desiatu
Ditu gausa on oyek,
Nere biyotz dontzua
Gisarasua onek?
Kulparen kastigutzat
Datozkit pena obek,
Merezi ditutala
Badakit neronek.

Aingeru zoragarri
Mirabe lastana,
Pentzamentu nerian
Beti zauzkatana;
Biyotzaren erditik
Maite zaitutana,
Zu zera neretzako
Nai zinduzketana.

Nere amoriyua
Aiñ fiña isanik,
Beti goguan zauskat
Aztu gabetanik;
Ez da mundu guztiyan
Iñor gauza danik
Dama, zu maitatzeko
Ainbeste nola nik.

Begiyaren aurrian
Beti nai zinduzket,
Ikusten ez bazaitut
Naigabia maiz det;
Gogoratu bageko
Minuturik ez det,
Amoriyoz maitatzen
Ez daki nik bestek.

Etzaitut ikusitzen
Desio ainbeste,
Dicha ori logratzendet
Íñoiz edo beste;
Eta ez detanian
Logratzia uste
¡Ura triste ibiltzen naiz!
¡Jesus, ura triste!!

Eziñ bizi zu gabe
¡Au amoriyua!
Logratzen ez bazaitut
¡Zer martiriyua!
Ez badezu desio
Nere eriyua,
Zuregan arkitzen da
Erremeriyua.

«Erregututzen dizut
¡O Jesusen ama!
Nitaz kupi derilla
Maite detan dama;
Biurtzen badirazu
Biyotzera kalma,
Kantaz banatuko det
Milagruen fama.»

BILINCH.

Urriaren 11-an 1868-an.